

Arrest

nr. 246 091 van 14 december 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 14 mei 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 mei 2020 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 januari 2019 meldt verzoeker zich aan bij de Belgische autoriteiten voor het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Dit verzoek wordt uiteindelijk pas op 20 mei 2019 geregistreerd. Op 10 oktober 2019 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek kennelijk ongegrond. Bij arrest van 21 februari 2020 met nummer 232 960 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.2. Op 20 maart 2020 neemt de gemachtigde van de destijds bevoegde minister de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – verzoeker om internationale bescherming.

1.3. Op 4 mei 2020 neemt de gemachtigde van de destijds bevoegde minister de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor drie jaar. Het inreisverbod is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 74/11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Hij zet zijn middel uiteen als volgt:

“Conform artikel 74/11, §1 Vreemdelingenwet dient een inreisverbod steeds gepaard te gaan met een “beslissing tot verwijdering”. Dit betekent dat beide steeds samen dienen te gaan. Het inreisverbod, de bestreden beslissing, werd in de zaak opgelegd samen met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies) op 04.05.2020:

“De beslissing tot verwijdering van 04.05.2020 gaat gepaard met dit inreisverbod”

Door de verzoekende partij werd tegen dit bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding (de “beslissing tot verwijdering”) een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring ingediend. Indien Uw Raad zou beslissen tot nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden vastgesteld dat er helemaal geen “beslissing tot verwijdering” meer werd afgegeven aan de verzoekende partij. Deze beslissing zou retroactief verdwijnen uit het rechtsverkeer.

In deze omstandigheden kan de verwerende partij niet rechtmatig een inreisverbod opleggen, gelet op de vereisten van artikel 74/11, §1 Vreemdelingenwet.

Er is in deze omstandigheden geen “beslissing tot verwijdering” meer dewelke gepaard gaat met het inreisverbod zoals voorzien in artikel 74/11, §1 Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing schendt hierdoor artikel 74/11, §1 Vreemdelingenwet en dient te worden vernietigd.”

2.2. Zoals verzoeker correct aangeeft, volgt uit het bepaalde in artikel 74/11, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet dat geen inreisverbod mogelijk is zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Het thans voorliggende inreisverbod stelt uitdrukkelijk gepaard te gaan met het bevel om het grondgebied te verlaten van 4 mei 2020.

In zijn arrest van 14 december 2020 met nummer 246 090 ging de Raad over tot de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten van 4 mei 2020. Ingevolge deze vernietiging is voormelde verwijderingsmaatregel met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer verdwenen en wordt deze geacht nooit te hebben bestaan. Aldus kan het inreisverbod van dezelfde datum – dat uitdrukkelijk aangeeft gepaard te gaan met deze beslissing tot verwijdering – evenmin standhouden. Het bestreden inreisverbod betreft een accessorium van het bevel om het grondgebied te verlaten van 4 mei 2020 (cf. RvS 16 december 2014, nr. 229.575) en er blijkt niet dat dit kan blijven bestaan los van het bevel om het grondgebied te verlaten waarmee het gepaard gaat. Hierdoor kan het inreisverbod niet langer staande blijven zodat het evenzeer moeten worden vernietigd, ongeacht of het destijds al dan niet rechtsgeldig werd opgelegd.

In zijn nota met opmerkingen benadrukt verweerder dat hij er op 4 mei 2020, gelet op artikel 74/11, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, toe was gehouden de verwijderingsmaatregel waarin geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan, gepaard te laten gaan met een inreisverbod. Hij betwist echter niet dat het inreisverbod niet op zichzelf kan blijven bestaan, indien de verwijderingsmaatregel waarmee het gepaard gaat niet langer bestaat ingevolge de nietigverklaring ervan door de Raad.

2.3. Gelet op wat voorafgaat, dient verder geen uitspraak meer te worden gedaan over de door de verzoeker aangevoerde middelen en het verweer dat hierop werd ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

3. Korte debatten

Er is grond tot nietigverklaring van de bestreden beslissing en om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 mei 2020 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend twintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS